

Danmark og Island ved Hjælp af Seilffibe afløstes af en regelmæssig Dampffibsfart mellem begge Lande, under hvilken Ophævelsen af den tidligere kongelige Guehandel paa Færøerne ligesvem gjorde det nødvendigt ogsaa at inddrage bemeldte Der. Der er næppe nogen Island berørende Reform, paa hvilken der i den Grad sættes Priis blandt den islandske Befolkning som netop netop denne sikre og regelmæssige Communication med den øvrige civiliserede Verden, og det er utvivlsomt, at en Tilbagevenden til den tidligere Seilffibsforbindelse vilde vække almindelig Utilfredsshed og Misnøje hos Islænderne. Et saadant Tilbagestrid vilde være faameget misligere og betænkeligere netop paa det nærværende Tidspunkt, da det hører til de nærliggende Eventualiteter, at der vil blive givet Island en ubstrakt constitutionel og administrativ Selvstændighed i alle dets indre Anliggender, — en Eventualitet, under hvis Indtræden alene den reent politiske Betydning af en stadig og regelmæssig Communication mellem begge Lande turde være saa indlysende, at der næppe behøves mere end kun at peges hen derpaa. Det staaer nu vel Ministeriet klart, at det selv med nok saa meget Hensyn til Vigtigheden af den omhandlede Postdampffibsfart —, der, hvad allereede er antydet i det Foregaaende, ligesaafuldt vedrører Færøernes som Islands Interesser — dog næppe turde være forsvorligt at begjære et saa stort Tilskud hertil som det dobbelte Beløb af, hvad Samme hidtil har kostet Statskassen. Men der turde paa den anden Side være indvundet tilstrækkelig Erfaring for, at Farten næppe lader sig retablere mod den samme Godtgjørelse som hidtil, og Ministeriet, der nærer Haab om, at det vil kunne lykkes at oprette en Befragtningscontract angaaende den omhandlede Dampffibsforbindelse mod en Forhøielse i alt Fald af 50 pCt. af den hidtil betingede Fragt og for et Tidsrum af ibetmindste 5 Aar, har derfor troet at burde henvende sig til Rigsdagen med Begjæring om, at der i det omhandlede Tiemed for næste Finantsaar maatte blive stillet et Beløb af 15,000 Rb. til sammes Raadighed foruden Refusion af de eventuelt erlagte loubefalede Læsteafgifter. I Genhold til den saaledes givne Fremstilling skulde man altfaa herved tjenstligt anmode det ærede Udvalg om, som fremsat efter Justitsministeriets Begjæring, behageligen at ville til 3die Behandling af Finantslovsforslaget for Finantsaaret 1868—69 stille følgende Ændringsforslag:

at den under § 20 VIII. A. „Godtgjørelse for Postens Befordring“ foreslaaede Sum af 10,000 Rb. forhøies til 15,000 Rb.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Kjøbenhavn, den 3die Februar 1868.

7.

Som det vil være det ærede Udvalg bekendt af den detaillerede Forklaring over Statsactiverne, der medfølger det aarlige Statsregnskab, er der iblandt bemeldte Activer indenfor Linien opført en Sum, der hidrører fra Restbeløbet af den saakaldte Londonse Kirkecapital, og som ved de halvaarlige foretagne Accumulationer af Renterne udgjorde i December Termin forrige Aar 3700 Rb. i 4 pCt. uopsigelige Statsobligationer og 75 Rb., der foreløbig ere indsatte i Sparekassen.

Bemeldte Capital hidrører oprindelig fra de i Aarene 1809—1816 opsamlende Bidrag fra Kirkerne i Danmark og Norge til den daværende Danske Kirke i London. Ved en kongelig Resolution af 7de Januar 1817, der tilbagekaldte den danske Præst i London, skændedes